

Per prevenir les pulmonies pneumocòcciques disposem ja d'una vacuna eficaç per a gairebé totes les pulmonies més greus del nostre medi.

La vacuna s'administra en una sola dosi i d'acord amb l'experiència assolida, és segura. Com totes les vacunes, pot produir alguns efectes secundaris de tipus local, com vermellament, dolor o inflamació en el punt d'injecció, que desapareix després d'uns dies.

Va dirigida a totes les persones de més de 60 anys i a aquelles que presentin malalties cròniques del cor, respiratòries, diabetis, etc. Us podeu vacunar al consultori mèdic després que el metge hagi considerat la seva indicació. S'avisarà adequadament pels mitjans habituals.

Recordant els anys 1931-36.

Els que tenim prop dels 80 anys ens divertíem, quant érem joves, amb jocs que els d'ara no saben; per exemple: fer petar pots al gaitiu, a sabia, la joca, al descuidat, a cavall fort, a saltar la mula, amb una roda de bicicleta que fèiem córrer mentre l'anàvem pegant amb un bastó, etc.

Aquells anys eren pobres; a penes si podíem tenir alguna pilota de goma i una llauna buida de conserva que era el carro i una ansa de canti era la mula; de joguines, molt poques, algunes de cartró que ens portaven els Reis i fèiem servir tot l'any.

El ball del pati de Cània. Allà al camp de futbol vell hi havia un edifici sense cobert que era d'un que li deien el Sr Pau; els que ja teníem una mica d'astúcia i ens miràvem a les noies de la nostra edat hi vàrem organitzar una pista de ball. Els instruments eren uns canuts de canya amb uns forats on posàvem paper de fumar; fèiem música i cantàvem cançons: "Maria de la O", "Màricruz", "Mi jaca", "Rocio", "Soy de la raza calé", etc. Quant era el "ball de ram", collíem rames d'ametllers florits, allí on ara estan les depuradores de la bassa. Cantàvem una cançó que es deia "El cura de Fraga" i un ball que li deiem "el ball d'apretar".

Resumint, la cosa es va complicar i les senyoretes mestres, Colomina i Reig, van prohibir a les noies venir al ball i així s'acabà la funció.

Josep Arbonés

Gent com call

Benvolguts veïns,

Volem aprofitar l'oportunitat que ens dona la vostra revista per agrair al poble d'Almatret la bona acollida que ens ha donat a la família que aquest any ha portat el bar de les piscines. Aquesta experiència ha servit per a conèixer a fons la gent del poble, per trencar els tòpics sobre la gent d'Almatret i sobretot per fer-nos sentir un més del vostre poble. Avui en dia és admirable veure com un poble és capaç de viure de la manera com ho feu vosaltres, vivint una sèrie de valors que la societat en general sembla tenir oblidats.

Nosaltres ens hem trobat molt bé entre vosaltres i esperem trobar-nos igualment el proper estiu, ja que, si ens ho permeteu, ens sentim gairebé com habitants d'Almatret.

Moltes gràcies per tot i fins sempre.

Família Segura Caelles

Aquafesta 2002

ESPORTS

Durant aquest mes d'agost s'ha disputat per segon any consecutiu un torneig local de futbol sala amb la participació de set equips. El guanyador d'aquest torneig va ser l'A.D.F desplaçant a la segona posició al Botafogo.

Continuant en la línia futbolística l'últim cap de setmana de juliol i a la seva 9a edició va tenir lloc les 24 hores de futbol sala. Van participar 16 equips provinents tant de la província de Lleida com de Tarragona, demostrant una gran esportivitat. Aquesta edició la va guanyar l'equip de Llardecans i el futbol sala Almatret va quedar en la cinquena posició.

L'any passat durant l'estiu es va celebrar l'Aquafesta amb gran èxit de participació. Aquest any s'ha tornat a

Celebrar, i tot i les ganes de participar-hi el temps va evitar que hi hagués tanta gent com l'any anterior. Tot i així, tots els valents que es van posar a l'aigua van evidenciar les ganes que hi ha que l'Aquafesta es torni a celebrar any rera any.

4 SETEMBRE 2002

El 4 de setembre de 2002 un grup de membres del poble van anar a l'excursió que organitzava Mn Manel a Barcelona per a visitar la Sagrada Família i dinar al Parc Güell (ambdues obres de Gaudí) i a la tarda van visitar el Coto del Pare Alegre acabant amb una visita al Tibidabo per, a més de pregar, veure l'exposició de pessebres. Ha sigut una experiència molt enriquidora per a tots, car s'ha pogut conèixer entre nosaltres i al mateix temps amb persones dels pobles veïns de Maials i Llardecans. Una experiència que ens fa adonar que el món és molt bonic perquè hi ha edificis molt espectaculars i perquè hi ha persones que fan de la seva vida un servei, com les Germanes que vam anar a veure.